

Vyjádření školitele k průběhu studia a k disertační práci Mgr. et MgA. Markéty Magidové

Doktorské studium MgA. Markéty Magidové pokládám jako celek, včetně předložené disertační práce, za úspěšné. Vzhledem ke svému rozsáhlému předchozímu studiu – kol. Magidová nastupovala do doktorského studia po absolvování Fakulty multimediálních komunikací UTB ve Zlíně (Ateliér reklamní fotografie), Fakulty výtvarných umění VUT v Brně a Vysoké školy uměleckoprůmyslové (Teorie a dějiny designu a nových médií) v Praze – začínala doktorandka ve srovnání s ostatními studenty různých oborů filozofických fakult přece jen s jistým handicapem. Musela si v prvních letech studia osvojit v jistých ohledech odlišná pravidla filozofického diskurzu a doplnit nezbytnou kanonickou literaturu studovaného oboru. Tyto požadavky se nesnažila obejít, naopak se s nimi ve více než dostatečné míře vyrovnala. Dosáhla tak nakonec jisté výhody, neboť mohla ve vztahu ke svému tématu těžit ze své zkušenosti aktivní umělkyně a rozhledu na poli současné umělecké tvorby.

Doktorandka své disertační téma neúnavně přepracovávala na základě různorodých podnětů, rozšiřovala jej i zužovala, výsledný tvar doznal řadu proměn. Hledání tohoto tvaru však nebylo chaotické, bylo založené na intenzivním promýšlení různých alternativ a kritické reflexi slabých míst. Zájem Markéty Magidové o studium i promýšlení tématu byl vždy autentický a doufám, že se její doktorské studium na Katedře estetiky FF UK pozitivně projevilo nejen v jejím souběžném vysokoškolském (pedagogickém) působení (kol. Magidová přednášela či přednáší na vícero školách blízkých jejímu profesnímu zaměření), ale i ve směřování a povaze její aktivní umělecké tvorby.

Doktorské studium na Katedře estetiky Filozofické fakulty Univerzity Karlovy zahájila v akademickém roce 2011/2012. Za téma své disertační práce si zvolila prozkoumání vztahu mezi současnými filozofickými reflexemi metafory a povahou současné umělecké tvorby. Téma je součástí rozsáhlejšího sporu o tzv. „estetický charakter současného umění“. Jak je zřejmé i těm, kteří se nezajímají o filozofické spory, jsou mnohé významné směry současného umění (míněno umění zhruba posledního půlstoletí), značně odlišné od předchozího tzv. tradičního umění, ve zkratce řečeno, od obrazů, soch a symfonií. Mnozí teoretikové proto současné umění již několik dekad prohlašují za ne-estetické, či dokonce anti-estetické, a to z důvodu, že nezbytnost *jevení se* uměleckého díla, na první pohled zdá se být z mnoha stran zpochybněna. Markéta Magidová svým promyšleným vykazováním nezbytné metaforičnosti

všeho umění zaujímá pozici v rámci výše uvedeného sporu, obhajující estetickou povahu současného umění.

Činí tak prostřednictvím zastřešujícího pojmu metafory, a rozvětvující se tematizací tradičních pojmů filozofické estetiky: estetické zkušenosti, imaginace, mediality, umělecké autonomie. Struktura disertační práce vychází z propojení ontologie živé metafory Paula Ricoeura, estetiky jevení Martina Seela a pojetí uměleckých děl jakožto „podivných nástrojů“ Alvy Noëho. Touto perspektivou se Markéta Magidová pokusila „redefinovat mýty a nedorozumění mezi estetikou a uměleckou praxí způsobené proměnou umělecké produkce zvláště s příchodem neoavantgard.“ Její záměr ukázat, že současné umění je metaforické a že estetická funkce umění je manifestována právě jeho metaforičností, je v disertační práci strukturovaně a úspěšně vyargumentován. Jistě lze s tímto závěrem, stejně jako s dílčími tezemi kol. Magidové v různé míře polemizovat, to se ale od filozofických tezí očekává a budiž to dokladem požadované kvality předkládaného textu. Disertační práci pokládám za kvalitní zpracování, formulaci a pokus o řešení jednoho ze základních problémů současné filozofie umění. Domnívám se, že po jistém časovém odstupu a celkové adaptaci, revizi a redukci některých částí, si text zaslouží knižní publikaci.

Pokud jde o průběh doktorského studia, kol. Magidová řádně a včas plnila své studijní povinnosti a rozvíjela svou odbornou činnost jak v rámci katedry, tak i mimo ni. Podílela se na vedení a realizaci některých seminářů, za dobu svého doktorského studia se účastnila odborných konferencí a seminářů. Komise může též nahlédnout do bohatého seznamu jejích publikací, úspěšně realizovaných grantů, stipendií, stáží, rezidenčních pobytů, členství v redakčních radách apod.

Vzhledem k výše řečenému, pokud zvážím průběh studia a úroveň předkládané práce Mgr. et MgA. Markéty Magidové, doporučuji komisi disertační práci *Teorie metafory a současné umění* k obhajobě a v případě úspěšné obhajoby jsem pro udělení titulu Ph.D.

V Praze dne 14. 12. 2021

Mgr. Ondřej Dadejík, Ph.D.

Katedra estetiky FF UK